

Володимир Кузьмич Патратій – вчений, учитель, четвертий ректор Чернівецького державного медичного інституту

Про Володимира Кузьмича Патратія можна говорити досить обширно і довго, а можна коротко – мудрий, людяний, вимогливий, об'єктивний, широкоерудований, інтелігентний, гуманний керівник, який протягом 18 років очолював авторитетний не лише в Україні, але й на теренах гігантського Радянського Союзу Чернівецький медичний інститут. Він доклав чимало зусиль, щоб у непростий період перебудови вуз увійшов у десятку кращих медичних інститутів СРСР та продовжував свій розвиток.

думав, що доля закине його на Буковину. Однак у МОЗ України запримітили в ньому не лише талановитого науковця, але й відповідального організатора, відтак Володимира Кузьмича призначили ректором Чернівецького медичного інституту.

В силу різних обставин протягом року тоді Чернівецький медичний інститут існував без ректора. Тимчасово його обов'язки виконував випускник ЧМІ, доцент кафедри госпітальної терапії Степан Григорович Федорук, який своєю працелюбністю та вимогливістю зробив усе можливе, щоб інститут зберіг свої традиції й авторитет.

Пригадую, як десь за місяць до призначення ректором В. К. Патратія серед колективу просочилася інформація, що незабаром вузу представлять нового керівника. І нарешті цей день настав. У конференц-залі інституту заступник міністра охорони здоров'я України В.Н. Грін зачитав наказ про призначення Володимира Кузьмича Патратія четвертим ректором Чернівецького медичного інституту. А за день відбулося засідання ректорату. Завдяки своїй інтелігентності та толерантності В. К. Патратій невимушено влився у колектив. Дуже швидко він уже знав всіх по імені й по батькові, зі всіма знаходив спільну мову, вмів скерувати колектив на виконання нелегких завдань, які тоді стояли перед вузом.

і увійшов до числа 10 кращих медичних інститутів колишнього Радянського Союзу. За час перебування В. К. Патратія на посаді ректора (1975-1993 рр.) в інституті підготовлено 6882 лікарів, 24 доктори та 126 кандидатів медичних наук.

Не менше уваги, ніж навчальному процесу, В. К. Патратій приділяв покращенню умов побуту та відпочинку як співробітників, так і студентства. Так, за його ректорства на вул. Червоноармійській, 2 (нині – вул. Героїв Майдану) було проведено реконструкцію приміщення та розміщено підготовче відділення, добудовано гуртожиток №5 на вул. Чернігівській, 1 та гуртожиток №2 на вул. Чорноморській, 15. Всі гуртожитки були забезпечені необхідним інвентарем. У кожному з них запрацювали буфети-роздаточні, організовані побутові кімнати, кімнати хімчистки, душові, пральні, кімнати гігієни, комори схову. Всі бажаючі студенти були забезпечені місцями в гуртожитку. Вперше в Україні у студентських гуртожитках Чернівецького медичного інституту були виділені кімнати для сімейних студентів, а пізніше створено і сімейний гуртожиток.

Під постійним контролем ректорату було оздоровлення студентів під час навчального процесу. У жовтні 1979 року при гуртожитку №3 було організовано профілакторій на 50 місць. Проведений капітальний ремонт, організовано харчоблок, лікувальні палати були приведені у відповідність лікувальним нормам. Організація профілакторію дала можливість щорічно оздоровлювати студентів, що знаходились на диспансерному обліку, а також студентів з багатодітних сімей.

умови давали можливість щорічно оздоровлювати у Репузенцях біля 400 студентів, співробітників та їхніх дітей.

Не менше уваги ректор приділяв Народному ансамблю пісні та танцю «Трембіта», пошуку та підбору кадрів, росту матеріальної бази клубу. За короткий час ансамбль одержав нові костюми та інструменти для народного оркестру. Щорічно він успішно виступав на фестивалях серед медичних вузів України та за кордоном. Було також організовано во-

ситу. Досягнувши 78 років, за станом здоров'я він звільнився з посади професора кафедри, але постійно підтримував зв'язок із рідним колективом, беручи активну участь у всіх заходах, що давало йому змогу постійно бути у формі і не відчувати відриву від улюбленого колективу.

За свою звитяжну працю професор В.К. Патратій був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, медаллю «За доблесну працю», знаком «Відмінник освіти України», нагруд-

кальний колектив студентів, студію бальних танців, тріо бандуристок. При медичному інституті створили духовий оркестр у складі 34 учасників, який серед аматорських колективів міста та області щороку займав призові місця. За рівнем своєї майстерності колектив художньої самодіяльності було визнано кращим в Укра-

нім знаком М. І. Пирогова, почесною медаллю Українського наукового товариства в пам'ять Л. В. Горбачевського. Володимир Кузьмич – заслужений працівник вищої школи України, лауреат обласної премії ім. О. Поповича.

За все зроблене Володимиром Кузьмичем Патратієм хочеться схилити голову перед ювіляром

Володимир Кузьмич не бувинець. Він народився 5 липня 1927 року у місті Ізюм Харківської області. Його дитинство припало на важкі воєнні й повоєнні роки. У 1948 році він вступив до Харківського медичного інституту на санітарно-гігієнічний факультет, після закінчення якого навчався в аспірантурі на кафедрі мікробіології, вірусології та імунології цього ж інституту. Після закінчення аспірантури став асистентом цієї ж кафедри. Згодом Володимир Кузьмич працював на посаді доцента, професора, декана санітарно-гігієнічного факультету та голови профспілки Донецького медичного університету ім. М. Горького, захистив кандидатську, а потім докторську дисертацію. Займаючи посаду професора кафедри мікробіології, все своє життя присвятив вивченню проблеми вірусології, розвитком якої сьогодні займаються його численні учні.

Працюючи на Донбасі, крім роботи у вузі, він займав активну позицію щодо профілактики вірусних захворювань і навіть не

За роки ректорства професора В. К. Патратія (1974-1993) в інституті було введено післядипломну підготовку – інтернатуру, розширилося наукове співробітництво, стали виконуватися госпдоговірні наукові дослідження. У 1975 році було відкрито педіатричний факультет і забезпечено роботу по підготовці лікарів-педіатрів для Чернівецької та інших областей України. За 10 років існування факультету було випущено 992 лікаря-педіатра. В інституті були відкриті спецкурси клінічної фармакології, імунології, біохімії та започатковано використання комп'ютерної техніки в навчальному процесі.

Володимир Кузьмич Патратій організував на госпдоговірних умовах проблемну науково-дослідницьку лабораторію, яка невдовзі перетворилася в самостійний Науково-дослідний інститут токсикології МОЗ СРСР, а потім – Науково-дослідний інститут медико-екологічних проблем Міністерства охорони здоров'я України. У 1989 році інститут першим в Україні пройшов атестацію

Окрім профлакторію продовжував функціонувати спортивно-оздоровчий табір в с. Репужинці Заставнівського району, зміцніла його матеріальна база. Були чудово облаштовані спортивні й ігрові майданчики, побудовано спортивний тир для проведення спортивних змагань з кульової стрільби. На березі р. Дністер за 300 м від табору було обладнано пірс зі щоденним чергуванням викладачів кафедри фізичного виховання, які проводили заняття зі спортивного плавання. Пірс був укріплений бетонним покриттям, до якого прикріплялись веслові човни та моторні човни «Днепр», на яких студенти відпрацьовували допомогу на воді. Всі необхідні

їні і рекомендовано для участі в першому європейському фестивалі «Буковинські зустрічі» в м. Ястров'є (Польща). Після успішного виступу перед польською громадою його постійно запрошували до участі у фестивалях в різних містах Європи.

Після виходу на пенсію Володимир Кузьмич продовжував працювати на посаді професора кафедри мікробіології та вірусології. Читав чудові лекції, вів практичні заняття, проводив велику виховну роботу серед студентів та молодих викладачів, був постійним членом вченої ради Чернівецького державного медичного інституту, Буковинської державної медичної академії та Буковинського державного медичного універ-

за його потужний внесок у розвиток одного з найбільш авторитетних вузів України.

Міцного здоров'я Вам, щастя, творчої наснаги, родинного затишку та тепла від колективу Буковинського державного медичного університету, кожного співробітника, з яким він працював, хто його знає, кому пощастило з ним зустрітись.

Зі святом, наш дорогий ювіляре!
Многая літа!

Борис БОДНАР,
професор кафедри
дитячої хірургії
та отоларингології БДМУ,
доктор медичних наук,
заслужений лікар України,
лауреат премії
імені В. Залозецького

